

Fam den Boon en Broekbergen, inspreken in beeldvormende raadsvergadering 5 november 2020.

Mijn eerste ontmoeting met familie den Boon was zo 8 jaar geleden bij een jubileum van het bedrijf E-Connection van dhr den Boon. Daarbij werd op nuchtere, bescheiden en betrokken wijze de ontwikkeling geschetst van een min of meer zelfgebouwde windmolen tot een compact bedrijf, dat grote windmolenparken kan realiseren. Het spreekt voor zich, dat dit bedrijf een duidelijke maatschappelijke en natuurlijke relevantie heeft. Ook de aanpak van Broekbergen gebeurt met eenzelfde 'groot kunnen denken', aandacht voor het detail en maatschappelijke betrokkenheid en relevantie. Dit blijkt als ik het bestemmingsplan lees, uit onder andere levensloopbestendige en duurzame woningen met mogelijke zorgfunctie. Maar ook uit de plannen voor herstel van tuinen en landschap.

Ik heb de familie den Boon leren kennen als mensen die doen wat ze zeggen. Men kan op hen bouwen. Naast de nuchterheid ervaar ik een warm hart voor de natuur. Dat blijkt al uit het bouwen van windmolens en zie ik terug in de zorg voor de natuur op de buitenplaats. Regelmatig wordt er samen met een groep vrijwilligers flink de handen uit de mouwen gestoken. In de plannen zie ik ook het planten van lokale planten terug, waarbij de biodiversiteit er ongetwijfeld op vooruit zal gaan.

De liefde voor de natuur blijkt verder uit een aantal bijenkisten op het terrein en de zorg voor de bomen.

Naast zorg voor de natuur is er de zorg voor de gebouwen; ik meen dat het dak, het schilderwerk en ook funderingswerk al flink is aangepakt, zonder dat al duidelijk was dat het bestemmingsplan de familie gegund zou worden en de kosten er ooit weer uit zouden komen. Ik vind dit getuigen van een enorm verantwoordelijkheidsgevoel en respect voor het historische gebouw en de buitenmuren (ambachtelijk herstel is zeer kostbaar, hoorde ik). Ook hier weet de familie de handen uit de mouwen te steken.

We hebben hier dus niet te maken met 'Nieuw-chique' maar met mensen met hart voor landgoed en gebouwen.

Dit gewone 'mens onder de mensen' kwam ik ook tegen, toen ik hen uitnodigde voor het wijkfeest van de Groene tuinen, de burens zeg maar. Op de fiets en met lekkere taart mengden ze zich onder de mensen. Ook contact met mensen met een zorgvraag ging heel natuurlijk, mede, omdat de vrouw des huizes veel ervaring heeft, o.a. als creatief therapeute. Men heeft het hart op de goede plek en benadert anderen gelijkwaardig.

Ook zag ik een voorliefde voor kleine culturele en religieuze activiteiten. Ik ervoer regelmatig een prettige samenwerking en ondersteuning. Opnieuw: samen handen uit de mouwen om het mogelijk te maken. Daarbij werd als nodig een duidelijke lijn gehanteerd, bijvoorbeeld in verband met de corona-regels. Een combinatie van zakelijkheid en persoonlijke aandacht.

Exploitatie moet wel uit kunnen op langere termijn, daarvoor is verbouwing en verhuur noodzakelijk, zoals ook blijkt uit de stukken. Op deze manier past het zeer goed in de stijl van de historische bebouwing en de historische tuinen. Ongetwijfeld zullen bezoekers van de woningen en de wandelaars langs het landgoed hier van meegenieten.

Ik vind het mooi, om te lezen, hoe de opzet zo goed past bij de beleidsrichting van de gemeente, en dat binnen de gemeente de benadering 'flexibiliteit en maatwerk' bij de huidige benadering horen.

Vincent de Vries

Bewoner van aan Broekbergen grenzende woonwijk Groene Tuinen